

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Президент Національного університету
«Київський авіаційний інститут»»

Ксенія СЕМЕНОВА

«30» 06 2026 року

ВИСНОВОК

**Національного університету «Київський авіаційний інститут»» (далі – КАІ)
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво
інтересів громадянина та держави в адміністративному суді», поданої на
здобуття ступеня доктора філософії
в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»**

Витяг

із протоколу № 14 засідання
кафедри теорії держави і права, конституційного
та адміністративного права КАІ
від 10 червня 2026 року

**Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники кафедри теорії
держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ:**

Макеєва О.М., зав. кафедри, к.ю.н., доцент,
Головко К.В., д.ю.н., професор, професор кафедри,
Калюжний Р.А., д.ю.н., професор, професор кафедри,
Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор, професор кафедри,
Легенький М.І., д.ю.н., професор, професор кафедри,
Сопілко І.М., д.ю.н., професор, професор кафедри,
Головко С.Г., к.і.н., доцент, професор кафедри,
Устинова І.П., к.ю.н., доцент, професор кафедри,
Вишновецький В.М., к.ю.н., доцент, доцент кафедри,
Череватюк В.Б., к.і.н., доцент, доцент кафедри,
Школьний Є.О., к.ю.н., доцент кафедри,
Теплицька Н.В., асистент кафедри
Богатюк І.Г. старший викладач.

Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники інших кафедр КАІ:

Стригуль М.В. - кандидат соціологічних наук, доцент, заступник декана
факультету права та міжнародних відносин.

Гольдберг Н.О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
кримінального права і процесу.

Серед присутніх – 5 доктори юридичних наук, 5 кандидати юридичних наук, 2
кандидати історичних наук, 1 кандидат соціологічних наук.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ Головка Катерина Володимирівна.

Дисертація виконувалась на кафедрі теорії держави і права, конституційного та адміністративного права Факультету права та міжнародних відносин КАІ. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Юридичного факультету Національного авіаційного університету (протокол № 3 від 13 квітня 2023 року).

Уточнену редакцію теми дисертаційного дослідження затверджено на засіданні Вченої ради Факультету права та міжнародних відносин КАІ (протокол № 6 від 22 травня 2024 року).

Виступили:

Здобувач кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ Вельков Анатолій Вікторович представив дисертацію на тему: «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді», подану на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію та методику, охарактеризував об'єкт та предмет дисертації, виклав основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, вказав науково-практичну значущість роботи, зазначив про впровадження результатів дослідження.

У запропонованій вашій увазі дисертації наведено узагальнення та нове вирішення наукової проблеми – характеристики представництва громадянина та держави в адміністративному суді.

Сутність представництва в межах адміністративного процесу аналізувалася багатьма вченими, проте не зважаючи на досить велику кількість досліджень інституту представництва, питання сучасного стану та практичних проблем правового регулювання є актуальним у зв'язку з розвитком правової науки та держави в цілому.

У дисертації представлено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукового завдання, яке полягає у здійсненні на основі аналізу наукових праць, чинного законодавства та правозастосовної практики характеристики представництва громадянина та держави в адміністративному суді, а також обґрунтування пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення норм чинного законодавства у цій сфері. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку висновків, пропозицій та рекомендацій, спрямованих на досягнення поставленої мети, зокрема:

1. Наголошено, що участь представника в адміністративному суді не змінює змагального характеру процесу і не робить відносини багатосторонніми в

традиційному розумінні. Підкреслено, що представник здійснює свої дії виключно в межах інтересів сторони спору, водночас враховуючи інтереси інших учасників справи, чия участь необхідна для встановлення об'єктивної істини у адміністративному процесі.

2. Зроблено висновок, що принципи здійснення представництва інтересів особи та держави в адміністративному процесі можуть бути класифіковані на загальні (що визначаються такими актами, як Конституція України, КАС України, і складаються із таких принципів, як демократизм, верховенство права, законність, гласність процесу тощо) та спеціальні, які залежать від професійної та службової приналежності представника, та формуються із вимог, що висуваються профільними законодавчими актами та етичними стандартами.

3. Зроблено висновок, що проблематика нормативно-правового регулювання представництва визначається складністю дослідження, що пов'язується із : неврегульованістю категорій «конфлікт інтересів» та «суперечність інтересів»; науковою полемікою щодо розуміння місця адміністративного судочинства у системі адміністративного процесу; відмінністю змісту статусу представника залежно від статусу особи, від імені якої він діє; нормативною невизначеністю змісту немайнових прав особи-представника в адміністративному процесі.

4. Встановлено наявність практики нормативного закріплення адвокатської монополії щодо здійснення функцій представництва інтересів особи та держави в суді в зарубіжних правових системах. Визначено, що доступність надання адвокатських послуг в країнах ЄС регулюється у різний спосіб: в Іспанії безумовне право на надання адвокатських послуг має бути гарантовано особі у разі обмеження її свободи; на Кіпрі такими випадками є будь-які інтереси особи, пов'язані із забезпеченням її доступу до правосуддя ; в Голландії встановлюється процесуальний імператив доступності адвокатських послуг для забезпечення права особи на представництво її інтересів в цивільному, кримінальному та адміністративному процесах; в Італії встановлюється взаємообумовлений зв'язок між забезпеченням права особи на надання адвокатських послуг та права на справедливий судовий розгляд; належність адміністративної процедури в ФРН пов'язується із діяльністю інституту адвокатури ; визнанням адвокатів як представників публічної служби (Греція та Французька Республіка).

5. Обґрунтовано особливості договірного представництва інтересів громадянина в адміністративному суді, що складається з 9 ознак.

6. Зроблено висновок, що сутність представництва держави, як суб'єкта адміністративного судочинства полягає у тому, що таке представництво виникає внаслідок і на підставі матеріально-правових відносин між юридичною особою, суб'єктом владних повноважень, який не є юридичною особою, державою, територіальною громадою – і керівником або членом виконавчого органу, органом державної влади, органом місцевого самоврядування. Крім того, представництво держави здійснюється відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування), або через представника. Таке представництво може здійснюватися як відповідно до процесуального закону – Кодексу адміністративного судочинства України, так і

відповідно до норм матеріальних законів.

Констатовано, що можна виділити 4 групи органів та осіб, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб.

7. Обґрунтовано, що на відміну від переліку суб'єктів права на самопредставництво, перелік документів, що підтверджують таке право, є вичерпним та включає закон, статут, нормативні акти, трудовий договір (контракт). Зроблено висновок, що для визнання особи, яка діє в порядку самопредставництва, необхідно, щоб у відповідному законі, статуті, нормативно-правовому акті або трудовому договорі (контракті) було чітко визначено її право діяти від імені такої юридичної особи (суб'єкта владних повноважень) без права юридичної особи, без додаткових повноважень (довіреності).

8. Зроблено висновок, що до напрямів забезпечення ефективності представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді доцільно віднести: 1) організаційний – підтримка нових інституцій та діджиталізація інституту представництва, яку доцільно впроваджувати за рахунок інтеграції до діючої системи надання державних послуг «Дія», яка б дозволила громадянами мати оперативну професійну юридичну допомогу; 2) нормативний – що визначає особливості розвитку та ефективної діяльності інституту представництва в період дії воєнного стану та у післявоєнний період; 3) євроінтеграційний – який корелюється з принципом ефективного правового захисту, який європейське законодавство згадує у своїх основних документах: стаття 19 TEU, стаття 47 CFR та стаття 13 ЄКПЛ, які посиляються на «ефективний правовий захист» або «ефективний засіб правового захисту», а також з принципом субсидіарності, який сприяє більш ефективному застосуванню правового захисту на національному рівні. Зокрема, ґрунтуючись на підході глобального адміністративного права, може бути створена перспектива ефективного правового захисту, заснована на правах, для виявлення існуючих елементів правового захисту та розробки нових концепцій правового захисту для сприяння його ефективності в національному праві.

Дякую за увагу.

Після закінчення презентації Велькова А.В. присутніми на захисті фахівцями були поставлені наступні запитання:

Запитання до здобувача:

1. **Легенький М.І.**, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Запитання: Як визначається правова сутність представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному судочинстві?

Відповідь. Дякую за запитання. Правова сутність представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному судочинстві полягає у здійсненні процесуально значущих дій уповноваженим суб'єктом від імені та в інтересах іншої особи з метою захисту її прав, свобод та законних інтересів у сфері публічно-правових відносин. Особливість такого представництва обумовлена природою

адміністративного судочинства, яке спрямоване на контроль за діяльністю суб'єктів владних повноважень та забезпечення принципу верховенства права.

З теоретико-правової точки зору, представництво поєднує елементи матеріально-правового та процесуального інститутів. З одного боку, воно ґрунтується на відповідних правовідносинах (довіреність, закон, службове становище), а з іншого — реалізується через процесуальні механізми, визначені адміністративним процесуальним законодавством.

Важливим є також співвідношення представництва з принципом диспозитивності. У випадку представництва громадянина диспозитивність проявляється у праві особи самостійно визначати необхідність залучення представника. Водночас представництво інтересів держави або участь прокурора частково обмежує диспозитивність, оскільки спрямоване на захист публічного інтересу, який може виходити за межі волевиявлення окремих суб'єктів. Таким чином, представництво виступає інструментом забезпечення балансу між приватними та публічними інтересами.

2.Кунєв Ю.Д., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Запитання:

Які підстави та умови здійснення прокурором представництва інтересів громадянина і держави в адміністративному суді?

Відповідь. Дякую за запитання. Підстави здійснення прокурором представництва визначаються як сукупність юридичних фактів, що свідчать про необхідність втручання прокурора з метою захисту прав, свобод та інтересів. Ключовими серед них є: наявність порушення або реальної загрози порушення інтересів громадянина чи держави, а також відсутність належного захисту цих інтересів з боку уповноважених суб'єктів.

Щодо представництва інтересів громадянина, законодавство передбачає додаткову умову, зокрема неспроможність особи самостійно здійснювати захист своїх прав (з огляду на стан здоров'я, матеріальне становище, соціальну вразливість тощо). У цьому контексті прокурор виконує функцію гаранта доступу до правосуддя.

Стосовно представництва інтересів держави, ключовим є доведення наявності саме державного інтересу, який має публічний характер і пов'язаний із функціонуванням держави, забезпеченням законності, економічної безпеки чи захистом суспільних цінностей.

Важливою умовою є також обґрунтованість і документальне підтвердження підстав для представництва, що підлягає перевірці судом. У сучасній практиці значну роль відіграє позиція суду щодо допустимості участі прокурора, що сприяє запобіганню зловживанню цим інститутом.

3. Макеєва О.М., кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Запитання: У чому полягає специфіка доведення наявності інтересу держави в адміністративному процесі?

Відповідь Дякую за запитання. Специфіка доведення інтересу держави полягає у його оціночному характері та відсутності універсального законодавчого визначення. Це обумовлює необхідність комплексного підходу до його встановлення у кожній конкретній справі.

По-перше, інтерес держави має публічний характер, що відрізняє його від приватного інтересу. Він може проявлятися у необхідності забезпечення законності, охорони державної власності, захисту бюджетних коштів, екологічної безпеки тощо.

По-друге, доведення такого інтересу передбачає встановлення причинно-наслідкового зв'язку між порушенням і негативними наслідками для держави чи суспільства. При цьому прокурор або інший суб'єкт представництва має обґрунтувати, чому саме дане порушення виходить за межі індивідуального інтересу і зачіпає ширший публічний інтерес.

По-третє, значну роль відіграє судова практика, яка формує критерії оцінки інтересу держави, зокрема через принцип пропорційності та необхідності втручання. Суд повинен перевірити, чи є втручання виправданим і чи не порушує воно баланс між публічними та приватними інтересами.

4. Устинова І.П. кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Запитання: Які відмінності між представництвом інтересів громадянина адвокатом та представництвом інтересів держави уповноваженими органами?

Відповідь: Дякую за запитання. Відмінності між цими видами представництва мають як правову, так і функціональну природу.

По-перше, різниться характер інтересу: адвокат представляє приватний інтерес конкретної особи, тоді як уповноважені органи або прокурор – публічний інтерес держави. Це визначає різні цілі представництва: захист індивідуальних прав проти забезпечення загального блага.

По-друге, відмінними є підстави виникнення повноважень. Адвокат діє на підставі договору та довіреності, що відображає диспозитивність правовідносин. Натомість органи державної влади діють у межах компетенції, визначеної законом, а прокурор – на підставі конституційно закріплених функцій.

По-третє, різниться обсяг процесуальної самостійності. Адвокат пов'язаний волею клієнта і діє в його інтересах, тоді як органи держави можуть діяти незалежно від волі окремих осіб, керуючись публічним інтересом.

По-четверте, відмінності проявляються у процесуальному статусі та відповідальності: адвокат несе професійну відповідальність перед клієнтом і законом, тоді як органи держави — публічно-правову відповідальність за належне здійснення своїх повноважень.

5. Калюжний Р.А., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Запитання: Які проблеми та перспективи вдосконалення інституту представництва в адміністративному судочинстві України?

Відповідь: Дякую за запитання. Сучасний стан інституту представництва характеризується наявністю низки теоретичних і практичних проблем. Серед ключових варто виділити відсутність чіткого нормативного визначення поняття «інтерес держави», що призводить до неоднакового застосування норм судами. Це створює правову невизначеність і ризики зловживань.

Іншою проблемою є нечіткість критеріїв участі прокурора у справах, що може призводити як до надмірного втручання у приватні правовідносини, так і до недостатнього захисту публічних інтересів. Також актуальною є проблема розмежування повноважень між різними суб'єктами представництва.

Перспективи вдосконалення полягають у кількох напрямках. По-перше, необхідне законодавче уточнення ключових категорій і критеріїв представництва. По-друге, важливо забезпечити єдність судової практики через узагальнення позицій вищих судових інстанцій. По-третє, доцільною є гармонізація національного законодавства з європейськими стандартами, зокрема щодо забезпечення доступу до правосуддя та дотримання принципу справедливого суду.

Таким чином, удосконалення інституту представництва сприятиме підвищенню ефективності адміністративного судочинства, зміцненню гарантій захисту прав людини та забезпеченню балансу між приватними і публічними інтересами.

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ Головка Катерина Володимирівна.

Головка К.В.:

Актуальність теми представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді зумовлена сучасними трансформаційними процесами у сфері публічно-правових відносин та зростанням ролі адміністративного судочинства у забезпеченні прав і свобод людини. Адміністративні суди виступають ключовим механізмом контролю за діяльністю суб'єктів владних повноважень, що обумовлює необхідність ефективного захисту інтересів як окремого громадянина, так і держави в цілому.

Дисертація є самостійно написаною кваліфікаційною науковою працею із науково-обґрунтованими висновками та рекомендаціями, які виставлені автором для публічного захисту. Використання чинних думок та ідей, результатів дослідження інших авторів мають посилання на відповідні джерела.

Загальний аналіз роботи свідчить про самостійність і цілісність проведеного дослідження, його актуальність і науковий рівень, теоретичне й практичне значення. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані в роботі, достатньо повно викладені в опублікованих здобувачем наукових публікаціях.

У процесі виконання роботи дисертант показав необхідну кваліфікацію для самостійного вирішення поставлених наукових задач, постійно працює над підвищенням свого освітнього і професійного рівня. Вміє проводити наукові дослідження, бере участь у науково-дослідних роботах, має наукові публікації та доповіді у наукових конференціях.

Дисертантом надано повну інформацію про результати наукової діяльності і використані методи дослідження, що дає змогу зробити висновок про дотримання здобувачем вимог академічної доброчесності.

Дисертаційна робота є завершеною науковою працею, яка націлена на вирішення актуальної наукової задачі, відповідає спеціальності 081 «Право», а її автор Вельков Анатолій Вікторович заслуговує присудження наукового ступеня доктора філософії на підставі Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022.

Науковий керівник запропонував затвердити позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів зазначеної дисертації та рекомендувати її до захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Рецензенти дисертаційної роботи:

Легенький М.І., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права.

Сучасний етап розвитку адміністративного судочинства характеризується посиленням його ролі як інструменту контролю за діяльністю суб'єктів владних повноважень та гарантії ефективного захисту прав людини. У цьому контексті інститут представництва інтересів громадянина та держави набуває особливої актуальності, оскільки саме через нього забезпечується реальний доступ до правосуддя та можливість належної участі у судовому процесі. Додаткової актуальності дослідженню надає відсутність єдиного підходу до визначення змісту та меж представництва, а також необхідність узгодження національного законодавства із європейськими стандартами правосуддя, що зумовлює потребу у поглибленому теоретичному осмисленні та виробленні практичних рекомендацій щодо вдосконалення правового регулювання даного інституту. З огляду на викладене, є підстави вважати, що обрана Вельковим А.В. тема наукового дослідження має комплексний характер і високий рівень актуальності, теоретичне і практичне значення.

Дисертантом було доведено вміння надавати критичну оцінку науковим джерелам та ідеям інших дослідників, формувати самостійні висновки та аргументувати їх. Текст дисертаційної роботи засвідчує високий рівень підготовки дисертанта, його володіння технікою науково-аналітичного пізнання та підтверджує наявність відповідних знань та уявлень про специфіку характеристики представництва громадянина та держави в адміністративному суді.

Основні положення і висновки дисертації викладено в 9 наукових публікаціях, з них 4 статей, опублікованих у фахових виданнях з юридичних наук, 1 з яких входить до збірника, включеного в наукометричну базу даних Web of Sciences, у 5 тезах доповідей на науково-практичних заходах. Опубліковані наукові статті, тези науково-практичних конференцій за темою дисертаційного дослідження мають безпосередній зв'язок з усіма структурними частинами проведеного дослідження, конкретизують і доповнюють основні положення його новизни.

Дисертант володіє достатніми теоретичними та практичними знаннями за предметом дослідження, продемонстрував знання доктринальних положень права, здібність до самостійного здійснення наукової роботи на належному науково-теоретичному і методологічному рівні, вміння робити власні теоретичні висновки, рекомендації та пропозиції щодо удосконалення законодавства. Отримані висновки та рекомендації засвідчують високий фаховий рівень, на якому виконана дисертаційна робота.

Дисертації Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді» притаманні доступний стиль викладу матеріалу, логічність і чіткість при формулюванні положень та висновків. Результати наукового дослідження повністю відповідають меті та поставленим завданням з обраної теми.

Актуальність обраної теми дисертації, постановка мети і завдань, обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, новизна та виклад авторського матеріалу в дисертаційному дослідженні свідчать про повноцінне виконання поставленого наукового завдання і повністю відповідають вимогам, що висуваються до робіт на здобуття наукового ступеня «доктор філософії». Аналіз апробації теми в публікаціях засвідчує її наукову актуальність, реалізовану в процесі оприлюднення основних результатів і положень дослідження.

Викладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертація Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді» відповідає вимогам, закріпленим у Наказі Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 року № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (зі змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки № 759 від 31.05.2019 року) та Постанові Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 року № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», а її автор заслуговує на присудження за результатами публічного захисту ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Гольдберг Н.О., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права та процесу. Зазначила, що робота є актуальним дослідженням. Обґрунтовано авторський підхід до розуміння поняття представництва в адміністративному суді.

Робота виконана на високому теоретичному рівні з забезпеченням повноти аналізу та розв'язання мети і наукових завдань, освітленню теоретично обґрунтованих рекомендацій та пропозицій, а відповідно є внеском у розвиток юридичної науки.

Наукові положення, висновки та рекомендації викладені у дисертації та наукових публікаціях повно, з дотримання вимог, поставлених до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії, наукової етики, правил академічної доброчесності.

Дисертація Велькова А.В. є першим комплексним дослідженням, у якому з використанням необхідних методів наукового пізнання, здобутків вітчизняної і

зарубіжної юридичної науки, з урахуванням європейського досвіду, положень чинних нормативних актів України, міжнародних документів, рішень судових інституцій надано характеристику проблем представництва громадянина та держави в адміністративному суді і розроблено пропозиції та рекомендації щодо їх удосконалення. Автором вірно визначено об'єкт і предмет наукового дослідження, а також чітко окреслено його мету та наукові завдання. Структура дисертаційної роботи складається із анотації, вступу, двох розділів, які містять вісім підрозділів, висновків до кожного розділу та загальних висновків, списку використаних джерел, додатків.

Наукові положення, висновки, рекомендації і практичні пропозиції, сформульовані дисертантом, є аргументованими та переконливими. Автор дисертаційного дослідження продемонстрував високий теоретичний рівень узагальнення та викладу матеріалу, вміння застосовувати загально-наукові та спеціально-юридичні методи наукового пізнання (діалектичний метод, історичний метод, метод систематизації та класифікації, порівняльно-правовий та формально-юридичний методи, техніко-юридичний метод), аналізувати наукові джерела та нормативно-правові акти, судову практику. Використання широкого спектру методів наукового пізнання позитивно вплинуло на ступінь обґрунтованості одержаних теоретичних та практичних результатів.

Дисертаційна робота Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді» є комплексною, самостійною, завершеною науковою роботою, яка містить нові та конкретні наукові результати, обґрунтовані на основі аналізу широкої джерельної бази.

Отримані результати та рекомендації мають цінність як для розвитку правової науки, так і для вдосконалення чинного законодавства України і правозастосовної практики щодо проблем представництва громадянина та держави в адміністративному суді. Аналіз апробації теми в публікаціях засвідчує її наукову актуальність, реалізовану в процесі оприлюднення основних результатів і положень дослідження.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Калюжний Р.А., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ.

Дослідження Велькова А.В. справляє позитивне враження, робота відповідає меті та завданням. Ґрунтовно проведено аналіз регулювання інституту представництва в адміністративному суді, зроблено логічні правильні висновки, використано значний масив судової практики. Дисертантом слушно зроблено висновок, що проблематика нормативно-правового регулювання представництва визначається складністю дослідження, що пов'язується із: неврегульованістю категорій «конфлікт інтересів» та «суперечність інтересів»; науковою полемікою щодо розуміння місця адміністративного судочинства у системі адміністративного процесу; відмінністю змісту статусу представника залежно від статусу особи, від імені якої він діє; нормативною невизначеністю змісту немайнових прав особи-представника в

адміністративному процесі. Встановлено наявність практики нормативного закріплення адвокатської монополії щодо здійснення функцій представництва інтересів особи та держави в суді в зарубіжних правових системах. Визначено, що доступність надання адвокатських послуг в країнах ЄС регулюється у різний спосіб: в Іспанії безумовне право на надання адвокатських послуг має бути гарантовано особі у разі обмеження її свободи; на Кіпрі такими випадками є будь-які інтереси особи, пов'язані із забезпеченням її доступу до правосуддя ; в Голландії встановлюється процесуальний імператив доступності адвокатських послуг для забезпечення права особи на представництво її інтересів в адміністративному, кримінальному та адміністративному процесах; в Італії встановлюється взаємообумовлений зв'язок між забезпеченням права особи на надання адвокатських послуг та права на справедливий судовий розгляд; належність адміністративної процедури в ФРН пов'язується із діяльністю інституту адвокатури ; визнанням адвокатів як представників публічної служби (Греція та Французька Республіка).

Наукове дослідження охоплює широкий спектр проблем, охоплює значні напрацювання інших дослідників, характеризується глибиною і комплексністю. Підтримую роботу і бажаю успіхів дисертанту.

Кунєв Ю.Д., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ.

Структура повністю відповідає цілям і завданням дослідження, дозволяє послідовно розглянути всі проблеми, визначені автором. Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, підтверджується критичним аналізом наявних літературних джерел, вітчизняного та міжнародного законодавства, національної судової практики. Структура дисертації дозволила автору повною мірою охопити предмет дослідження. Справляє позитивне враження обсяг джерельної бази роботи, що свідчить про системне і повне опрацювання проблеми та високий рівень наукової підготовки автора.

Наукові положення, висновки, рекомендації і практичні пропозиції, сформульовані дисертантом, є аргументованими та переконливими. Автор дисертаційного дослідження продемонстрував високий теоретичний рівень узагальнення та викладу матеріалу, вміння застосовувати загально-наукові та спеціально-юридичні методи наукового пізнання (діалектичний метод, історичний метод, метод систематизації та класифікації, порівняльно-правовий та формально-юридичний методи, техніко-юридичний метод), аналізувати наукові джерела та нормативно-правові акти, судову практику. Використання широкого спектру методів наукового пізнання позитивно вплинуло на ступінь обґрунтованості одержаних теоретичних та практичних результатів.

Дисертантом було доведено вміння надавати критичну оцінку науковим джерелам та ідеям інших дослідників, формувати самостійні висновки та аргументувати їх. Текст дисертаційної роботи засвідчує високий рівень підготовки дисертанта, його володіння технікою наукового-аналітичного пізнання та підтверджує наявність відповідних знань та уявлень про специфіку характеристики представництва громадянина та держави в адміністративному суді.

Дисертація може виступати теоретичною основою для проведення науково-

прикладних досліджень у сфері судочинства в адміністративному суді, а висновки можуть бути враховані під час удосконалення чинного українського законодавства. Робота відповідає встановленим вимогам. Підтримую роботу і бажаю успіхів дисертанту.

Устинова І.П., кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права КАІ.

Робота виконана на актуальну тему, проведено сучасне наукове дослідження інституції представництва в адміністративному суді, що може бути складовою загальної наукової розробки теорії та практики адміністративного судочинства в Україні. Автором використано значну судову практику, міжнародний досвід, що дало змогу зробити правильні висновки та слушні рекомендації та пропозиції до законодавства та правового регулювання інституту представництва, взагалі. Робота справляє хороше враження, може бути корисним доробком до національної процесуальної науки. Наукове дослідження підтримую, та прошу рекомендувати Велькова А.В. до захисту.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
Велькова Анатолія Вікторовича на тему «Представництво інтересів громадянина
та держави в адміністративному суді», поданої на здобуття ступеня доктора
філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

1. Обґрунтування вибору теми дослідження. Положення частини першої статті 59 Конституції України, відповідно до якого «кожен має право на правову допомогу», слід тлумачити як забезпечену державою можливість для будь-якої особи, незалежно від характеру її правових взаємовідносин із органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, а також юридичними чи фізичними особами, вільно та без незаконних обмежень отримувати юридичну допомогу з відповідних питань у тих формах і в тому обсязі, які є необхідними для неї. Саме з метою ефективного захисту та відновлення суб'єктивних прав, свобод і законних інтересів у статті 59 Конституції України закріплено інститут представництва в адміністративному процесі.

Відповідно до статті 55 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що сторона чи третя особа в адміністративній справі, а також особа, якій законом надано повноваження звертатися до суду в інтересах іншої особи, має право брати участь у судовому розгляді собисто (шляхом самопредставництва) та/або через уповноваженого представника. [47].

Зазначене право належить до числа основоположних, невід'ємних прав людини та має універсальний характер. У контексті норм Конституції України положення «кожен має право на правову допомогу» означає, що суб'єктами цього права є всі без винятку особи, зокрема громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України. Реалізація права на правову допомогу ґрунтується на принципах рівності всіх перед законом і судом, а також

недопущення будь-яких проявів дискримінації за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних чи інших переконань, соціального походження, майнового стану, місця проживання, мови або інших ознак.

Сутність представництва в межах адміністративного процесу аналізувалася багатьма вченими: В. Б. Авер'яновим, Н. В. Александровою, О. М. Бандуркою, Ю. П. Битяком, В. М. Бевзенком, І. П. Голосніченком, Т. О. Гуржієм, Е. Ф. Демським, С. В. Ківаловим, А. Т. Комзюком, О. В. Кузьменко, Р. О. Куйбідою, Р. С. Мельником, В. Г. Перепелюком, О. П. Рябченко, А. О. Селівановим та іншими. Проблемами вивчення та вдосконалення існуючого правового регулювання інституту представництва були присвячені праці С. М. Абрамова, О. В. Авгєєва, Л. В. Авраменка, С. І. Архипова, Ю. А. Волкова, І. О. Гелецької, В. Л. Граніна, І. М. Ільїнської, С. Г. Керимова, Г. З. Лазько, Л. Ф. Лесницької, І. П. Павлуника, О. В. Петришина, О. Ф. Скакуна, С. Я. Фурси, Л. І. Шаповала, Я. М. Шевченко, Я. Л. Штутіна, М. Й. Штефана тощо. Не зважаючи на досить велику кількість досліджень інституту представництва, питання сучасного стану та практичних проблем правового регулювання є актуальним у зв'язку з розвитком правової науки та держави в цілому.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах держбюджетних (кафедральних) науково-дослідних робіт на теми: «Людиноцентричність публічного права України» (державний реєстраційний номер 0124U003363), № 53-2022/13.01.02.

3. Мета й завдання дослідження. *Метою* дослідження визначено здійснення на основі аналізу наукових праць, чинного законодавства та правозастосовної практики характеристики представництва громадянина та держави в адміністративному суді, а також обґрунтування пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення норм чинного законодавства у цій сфері.

Досягнення цієї мети зумовило необхідність у постановці та вирішенні таких *завдань*:

- встановити поняття, види та сутність представництва громадянина та держави в адміністративному суді;
- охарактеризувати принципи та функції представництва громадянина та держави в адміністративному суді;
- описати нормативно-правове регулювання представництва громадянина та держави в адміністративному суді ;
- вивчити зарубіжний досвід представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді;
- встановити особливості представництва інтересів громадянина в адміністративному суді;
- охарактеризувати особливості представництва інтересів держави в адміністративному суді;
- обґрунтувати специфіку представництва інтересів держави в різних категоріях справ;

- визначити особливості здійснення самопредставництва в адміністративному суді;
- обґрунтувати напрями забезпечення ефективності представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді.

4. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді.

5. Предметом дослідження є представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді.

6. Методи дослідження .Відповідно до мети та завдань дослідження в дисертації використано систему методів наукового пізнання. Важливим є застосування такого загальнонаукового діалектичного методу, що дозволило встановити поняття, види та сутність представництва громадянина та держави в адміністративному суді; охарактеризувати принципи та функції представництва громадянина та держави в адміністративному суді (підрозділи 1.1, 1.2). За допомогою логіко-семантичного методу описано нормативно-правове регулювання представництва громадянина та держави в адміністративному суді (підрозділ 1.3). Системно-структурний та порівняльно-правовий методи дозволили вивчити зарубіжний досвід представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді; встановити особливості представництва інтересів громадянина в адміністративному суді; охарактеризувати особливості представництва інтересів держави в адміністративному суді; обґрунтувати специфіку представництва інтересів держави в різних категоріях справ; визначити особливості здійснення самопредставництва в адміністративному суді (підрозділ 1.4, розділ 2) Програмно-цільові методи стали підґрунтям для розробки запропонованих науково-практичних рекомендацій щодо представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді.

Нормативно-правовою основою роботи є Конституція України, закони України, укази Президента України, нормативно-правові акти Кабінету Міністрів і відомств України, законодавчі акти окремих держав світу.

Емпіричну базу дослідження становлять статистичні дані, експертні оцінки та узагальнення стану фактичного здійснення представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді.

7. Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що дисертація є однією з перших комплексних наукових праць, де відображено особливості здійснення представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді.

У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових теоретичних положень, обґрунтовано висновки, рекомендації та пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України в зазначеній сфері, серед яких найсуттєвішими є такі:

уперше:

-аргументовано, що організаційне та нормативно-правове регулювання здійснення представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді вимагає вирішення ряду проблем, серед яких необхідно виділити: забезпечення професійного юридичного супроводу вирішення спірних відносин, не лише в межах позовного провадження, але і на рівні підготовки матеріалів до судового розгляду; недосконалість внутрішнього структурного розподілу повноважень органів прокуратури, подолання якої є можливим за рахунок створення їх спеціалізації із захисту інтересів особи в публічно-управлінських інтересах; неврегульованість обсягу процесуальної суб'єктності юридичної особи, яка є учасником публічно-правового спору, щодо створення нормативного базису для виникнення відносин субпредставництва, що має бути подолано через законодавчі зміни до КАС України, де у ст. 55 передбачити право на призначення розумного строку для ознайомлення з матеріалами справи особи, що замінює службову чи посадову особу, до функціональних повноважень якої віднесено здійснення юридичного представництва; недосконалість функціонального змісту діяльності органів прокуратури, які в умовах їх реформування задля реалізації вимог побудови на засадах адміністративної сервісності, мають бути наділені спеціальними обов'язками із надання безоплатної правової допомоги населенню держави;

- обґрунтовано, що до напрямів забезпечення ефективності представництва інтересів громадянина та держави в адміністративному суді доцільно віднести: організаційний; нормативний; євроінтеграційний;

удосконалено:

-розуміння інституту представництва в адміністративному суді як правовідносин, в яких одна особа чи коло осіб діють на підставі договору чи закону задля вчинення в інтересах довірителя дій та захисту його інтересів та законних прав, що виникають, змінюються та реалізуються в публічній сфері; при цьому зміст процесуального статусу представника залежить від статусу особи-довірителя;

- аргументація, що до особливостей договірної представництва інтересів громадянина в адміністративному суді доцільно віднести такі: 1) виникає на підставі та внаслідок домовленостей між фізичною особою (довірителем) й адвокатом (особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність); 2) здійснюється адвокатом чи в адміністративних справах незначної складності – особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність; 3) виконує в адміністративному процесі такі функції, як: представницька; відновна; консультативна; 4) обсяг та зміст процесуальних повноважень представника інтересів громадянина в адміністративному суді обговорюються і визначають внаслідок домовленостей між довірителем і адвокатом; 5) повноваження адвоката як представника інтересів громадянина в адміністративному суді підтверджуються довіреністю або ордером, виданим відповідно до закону; 6) обмеження представника інтересів громадянина в адміністративному суді на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності або ордері; 7) процесуальні повноваження адвоката обумовлюються і обмежуються спірними адміністративно-правовими відносинами, адміністративною справою, в якій він виконує функції представника інтересів громадянина в адміністративному суді; 8) зміст, спрямованість й

особливості процесуальної поведінки представника інтересів громадянина в адміністративному суді визначаються правами, свободами, інтересами його довірителя в адміністративній справі; 9) представництво інтересів громадянина в адміністративному суді може як виникати, так і припинятися за волевиявленням довірителя.

- аргументовано, що до особливостей законного представництва інтересів громадянина в адміністративному суді варто віднести: 1) виникає на підставі та внаслідок приписів спеціальних приписів законів, які зобов'язують суб'єкта здійснювати представницькі функції в інтересах інших осіб; 2) виникає на підставі та внаслідок існуючих між фізичною особою і законним представником інтересів громадянина в адміністративному суді правових відносин, урегульованих законом, сімейних відносин, відносин опіки і піклування; 3) здійснюється від імені та в інтересах таких осіб: малолітні та неповнолітні особи, які не досягли віку, з якого настає адміністративна процесуальна дієздатність; недієздатні фізичні особи; неповнолітні особи, які досягли віку, з якого настає адміністративна процесуальна дієздатність; непрацездатні фізичні особи; фізичні особи, цивільна дієздатність, яких обмежена; громадянин, держава; 4) суб'єктами, які можуть бути законними представниками інтересів громадянина в адміністративному суді, є: батьки; усиновлювачі; опікуни; інші особи, визначені законом; піклувальники; прокурор. 5) сукупно здійснюється на підставі приписів Кодексу адміністративного судочинства України й спеціальних законів; 6) виконує в адміністративному процесі такі функції: захист та відновлення прав, свобод, інтересів осіб, в інтересах яких вони вступають та діють в адміністративному процесі; вчинення процесуальних дій (прийняття участі в розгляді та вирішенні адміністративної справи, реалізація процесуальних повноважень) від імені та в інтересах особи, в інтересах яких вони вступають та діють в адміністративному процесі; участь у встановленні об'єктивної істини в адміністративній справі, збирання необхідних доказів, формування правової позиції в адміністративній справі; 7) законний представник інтересів громадянина в адміністративному суді самостійно здійснює процесуальні права та обов'язки сторони чи третьої особи, яку він представляє, діючи в її інтересах; 8) дії законного представника інтересів громадянина в адміністративному суді не можуть суперечити інтересам особи, яку він представляє. Якщо дії законного представника інтересів громадянина в адміністративному суді суперечать інтересам особи, яку він представляє, суд може залучити до участі у справі відповідний орган чи особу, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб; 9) зміст, спрямованість й особливості процесуальної поведінки законного представника інтересів громадянина в адміністративному суді визначаються правами, свободами, інтересами фізичної особи, яку він представляє в адміністративній справі;

набули подальшого розвитку:

- положення, що представництво інтересів особи та держави в адміністративному суді має бути процесуально відмежовано від представництва інтересів особи та держави в цивільних, господарських справах, де зміст останніх переслідує мету об'єктивізації волі особи; тоді як завдання представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді, а відтак і в публічно-управлінських правовідносинах переслідує мету об'єктивізації процесів формування волі та

потреб, адже лише у такий спосіб є можливим унормування взаємовідносин особи та держави, і тому відбувається об'єктивізація колективного інтересу;

- аргументація на основі аналізу правового регулювання інституту представництва інтересів особи та держави в зарубіжних країнах, що вимагає перегляду нормативного підходу до розуміння статусу органів адвокатури та прокуратури в Україні.

8. Теоретичне значення. Дисертація містить наукові положення, нові науково обґрунтовані теоретичні результати проведених досліджень, що мають істотне значення в юридичній сфері та підтверджуються документами, які засвідчують проведення таких досліджень, а також свідчать про особистий внесок здобувача в науку та характеризуються єдністю змісту.

9. Практичне значення та використання результатів дисертаційного дослідження полягає у тому, що сформульовані та обґрунтовані в дисертації висновки і пропозиції мають науково-теоретичне і практичне значення у:

– *науково-дослідній сфері* – для подальшої розробки актуальних проблем представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді;

– *правотворчості* – для подальшого розвитку адміністративно-правового регулювання представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді (*запропоновано зміни та доповнення до Кодексу адміністративного судочинства України, до Закону України «Про прокуратуру», «Про безоплатну правничу допомогу»*);

– *правозастосовній діяльності* – для підвищення ефективності представництва інтересів особи та держави в адміністративному суді;

– *навчальному процесі* – під час проведення занять із навчальних дисциплін «Адміністративне судочинство в Україні», «Правові спори в сучасній науці і практиці».

10. Особистий внесок здобувача. Сформульовані у дисертації положення, узагальнення, висновки, рекомендації, пропозиції обґрунтовані на підставі особистих досліджень у результаті опрацювання та аналізу наукових, нормативних і статистичних джерел.

11. Апробація результатів дослідження. Основні положення та результати дослідження були оприлюднені на міжнародних наукових і науково-практичних конференціях, науково-методичних семінарах, зокрема:

у Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання юридичної науки в умовах воєнного стану» м. Київ 8 жовтня 2024; у VII Міжнародному молодіжному науковому юридичному форумі м. Київ 16-17 травня 2024 р.; у II Міжнародній науково-практичній конференції «Інноваційні рішення в сучасній науці, освіті та практиці» 15-16 жовтня 2024 року; у XII Міжнародній науково-технічній конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Молодь: наука та інновації», м. Дніпро 13–15 листопада 2024 року; у XV Міжнародній науково-практичній конференції «Правова система України: європейський вектор розвитку в умовах воєнного стану» 21 лютого 2025 р.; у науково-практичному круглому столі з міжнародною участю на тему: «Міграційна криза та статус біженця в країнах Європи» 06 жовтня 2023 року, науково-практичному круглому столі «Модернізація нормативної бази публічного правового адміністрування та

національної безпеки України» 24 жовтня 2024 року; II науково-практичному круглому столі «Судова практика України в податкових і митних спорах» 30 вересня 2025 р., м. Ірпінь.

12. Публікації. Основні положення і висновки дисертації викладено в 9 наукових публікаціях, з них 4 статей, опублікованих у фахових виданнях з юридичних наук, 1 з яких входять до збірника, включеного в наукометричну базу даних Web of Sciences, у 5 тезах доповідей на науково-практичних заходах.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України:

1. Kantor, Nataliia. Ivantsova, Zoia. Darahan, Valerii. Velkov, Anatolii. Andreiev, Dmytro. Legal Regulation of Ensuring Human Rights in Ukraine During The Introduction of Martial Law: Constitutional, administrative and Theoretical Aspects. *Jurnal Cita Hukum Indonesian Law Journal*. 12(1). 2024. P. DOI: 10.15408/jch.v12i1.38634 (Web of Sciences)
2. Вельков А.В. Поняття, види та сутність представництва громадянина та держави в адміністративному суді. *Law. State. Technology*. 2024. № 3. С. 47–51, DOI:10.32782/LST/2024-3-8.
3. Velkov A. Judicial practice on the participation of the prosecutor in administrative proceedings. *Право та державне управління*. 2024. № 4. С.46-53. DOI 10.32782/pdu.2024.4.6
4. Вельков А. Нормативно-правове регулювання представництва громадянина та держави в адміністративному суді. *Law. State. Technology*. 2025. №1. С. 24–27. DOI: 10.32782/LST/2025-1-4.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації:

5. Вельков А.В. Нормативно-правові засади участі прокурора в адміністративному процесі. Матеріали VII Міжнар. Молодіжного наукового форуму до Дня науки (м. Київ 16-17 травня 2024 р.) Київ: Національний авіаційний університет, 2024 с.130-133.
6. Вельков А.В. Адміністративне судочинство у системі захисту прав особи в публічно-управлінській сфері правовідносин. Актуальні питання юридичної науки в умовах воєнного стану: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 8 жовтня 2024р.). Київ: ВНЗ «Київський університет ринкових відносин», 2024. С. 51-53.
7. Вельков А.В. Структура відносин представництва в адміністративному процесі. Інноваційні рішення в сучасній науці, освіті та практиці: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 15-16 жовтня 2024 року). Київ: НТУ 2024. Ч.2. С.198-200
8. Вельков А.В. Підстави представництва прокурора в адміністративному суді. Молодь: наука та інновації: матеріали XII Міжнародної науково-технічної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (Дніпро, 13–15 листопада 2024 року). Дніпро: НТУ, 2024. Том 3. С. 134-136.
9. Вельков А.В. Принцип незалежності як принцип діяльності представника в адміністративному суді. *Правова система України: європейський*

вектор розвитку в умовах воєнного стану: матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції, (Київ, 21 лютого 2025 р.). Тернопіль: Вектор, 2025. С. 172-174.

13. Структура та обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, двох розділів, логічно об'єднаних вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатку. Загальний обсяг дисертації становить 157 сторінок, з них список використаних джерел налічує 194 найменування.

14. Характеристика особистості здобувача. Під час підготовки дисертаційної роботи А.В. Вельков проявив себе як творчий дослідник і науковець, здатний самостійно на високому науково-методичному рівні вирішувати наукові та практичні завдання. Повною мірою володіє сучасними методами аналізу, має належний рівень теоретичної та практичної підготовки.

15. Оцінка мови та стилю дисертації. Текст дисертації викладено фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури. Текст дисертації викладено грамотною мовою, логічно та послідовно. Матеріали дослідження викладені з дотриманням вимог наукового стилю. Матеріали дослідження оформлені у відповідності до вимог Міністерства освіти і науки України.

16. Відповідність принципам академічної доброчесності. Дисертація не містить необґрунтованих запозичень та плагіату. У роботі дотримано правила посилання на джерела інформації у випадку використання підходів, положень, тверджень, відомостей. Надано достовірну інформацію про результати досліджень, джерела використаної інформації.

17. Рецензенти рекомендують: Відповідно до пп. 15, 16 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, **пропонується такий склад разової вченої ради:**

Голова ради:

Кунєв Юрій Дем'янович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Рецензенти:

Легенький Микола Іванович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Гольдберг Наталія Олександрівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права і процесу Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Офіційні опоненти:

Юринець Юлія Леонідівна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного управління Київського національного університету будівництва і архітектури;

Берлач Анатолій Іванович, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри службового та медичного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Усі члени разової спеціалізованої вченої ради не мають реального чи потенційного конфлікту інтересів щодо здобувача Велькова Анатолія Вікторовича (зокрема, є його близькою особою) та/або його наукового керівника.

У результаті попередньої експертизи дисертації Велькова Анатолія Вікторовича і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Велькова Анатолія Вікторовича на тему: «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді» .

2. Вважати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Велькова Анатолія Вікторовича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року. № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), вимогам пп. 6, 7, 8, 9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

3. Рекомендувати дисертаційну роботу «Представництво інтересів громадянина та держави в адміністративному суді», подану Вельковим Анатолієм Вікторовичем на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» , до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

4. Рекомендувати Вченій раді КАІ клопотати про призначення:

Головою спеціалізованої вченої ради:

Кунєва Юрія Дем'яновича, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Рецензентами:

Легенького Миколу Івановича, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри теорії держави і права, конституційного та адміністративного права Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Гольдберг Наталію Олександрівну, кандидата юридичних наук, доцента, доцента кафедри кримінального права і процесу Факультету права та міжнародних відносин КАІ;

Офіційними опонентами:

Юринець Юлію Леонідівну, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри права та публічного управління Київського національного університету будівництва і архітектури;

Берлача Анатолія Івановича , доктора юридичних наук, професора, завідувача кафедри службового та медичного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Велькова
Анатолія Вікторовича:

«за» – 13

«проти» – немає

«утримались» – немає

Головуюча на засіданні:

завідувач кафедри теорії держави і права,
конституційного та адміністративного
права КАІ,
кандидат юридичних наук, доцент

Олена МАКЕСВА

Секретар засідання:

професор кафедри теорії держави і права,
конституційного та адміністративного
права КАІ,
кандидат історичних наук, доцент

Світлана ГОЛОВКО

ПОГОДЖЕНО:

проректор з наукових досліджень та
трансферу технологій КАІ,
доктор технічних наук, професор

Сергій ГНАТЮК